

บทที่ 2: สนธิสัญญาความร่วมมือด้านสิทธิบัตรคืออะไร

2.001. สนธิสัญญาความร่วมมือด้านสิทธิบัตร (Patent Cooperation Treaty, PCT) เป็นสนธิสัญญาพหุภาคีที่ได้ข้อสรุปในกรุงวอชิงตันเมื่อ พ.ศ. 2513 และมีผลบังคับใช้เมื่อ พ.ศ. 2521 บริหารโดยสำนักระหว่างประเทศ (International Bureau) ขององค์การทรัพย์สินทางปัญญาโลก (World Intellectual Property Organization, WIPO) ซึ่งมีสำนักงานใหญ่อยู่ที่นครเจนีวา (สมาพันธรัฐสวิส)

2.002. สนธิสัญญาความร่วมมือด้านสิทธิบัตรช่วยอำนวยความสะดวกให้กับการขอรับความคุ้มครองสิทธิบัตรในประเทศภาคีแห่งสนธิสัญญาความร่วมมือด้านสิทธิบัตรประเทศใดๆ หรือทุกประเทศ (ดู [ภาคผนวก A](#)) โดยการยื่นคำขอรับสิทธิบัตร 1 ครั้ง (“คำขอระหว่างประเทศ”) มีผลเป็นการยื่นคำขอรับสิทธิบัตรในหลายประเทศแทนการยื่นคำขอรับสิทธิบัตรในแต่ละประเทศและ/หรือในแต่ละภูมิภาคแยกกันหลายครั้ง นอกจากการกำหนดประเทศภาคีแห่งสนธิสัญญาความร่วมมือด้านสิทธิบัตรเพื่อวัตถุประสงค์ในการขอรับสิทธิบัตรในประเทศและสิทธิที่คล้ายกันแล้ว คำขอระหว่างประเทศยังรวมถึงการกำหนดสิทธิบัตรของกลุ่มสมาชิก ในส่วนที่เกี่ยวกับประเทศที่เป็นภาคีของสนธิสัญญาสิทธิบัตรระดับภูมิภาคใดๆ ต่อไปนี้ด้วย: พิธีสารว่าด้วยสิทธิบัตรและการออกแบบทางอุตสาหกรรม (Protocol on Patents and Industrial Designs) ภายในขอบข่ายงานของ [องค์การทรัพย์สินทางปัญญาภูมิภาคแอฟริกา](#) (ต่อไปในนี้จะเรียกว่า “พิธีสารกรุงฮาราเรขององค์การทรัพย์สินทางปัญญาภูมิภาคแอฟริกา”), [อนุสัญญาสิทธิบัตรยูเรเชีย](#), [อนุสัญญาสิทธิบัตรยุโรป](#) และ [ข้อตกลงจัดตั้งองค์การทรัพย์สินทางปัญญาแอฟริกา](#) (ต่อไปในนี้จะเรียกว่า “ข้อตกลงองค์การทรัพย์สินทางปัญญาแอฟริกา”) สนธิสัญญาความร่วมมือด้านสิทธิบัตรไม่ได้ตัดความจำเป็นของการดำเนินการขอระหว่างประเทศให้ลุล่วงในขั้นตอนในประเทศของการดำเนินการต่อสำนักงานในประเทศหรือภูมิภาค แต่ช่วยอำนวยความสะดวกให้กับการดำเนินการให้ลุล่วงในหลายแง่มุมที่สำคัญโดยอาศัยอำนาจแห่งวิธีดำเนินการกับทุกๆ คำขอระหว่างประเทศในขั้นตอนระหว่างประเทศของการดำเนินการ การตรวจสอบในด้านแบบพิธี การตรวจค้นระหว่างประเทศ การตรวจค้นระหว่างประเทศเพิ่มเติมที่เป็นทางเลือก และการตรวจสอบเบื้องต้นระหว่างประเทศที่เป็นทางเลือกในทำนองเดียวกับที่ดำเนินการในขั้นตอนระหว่างประเทศ ตลอดจนการยืดเวลาการดำเนินการในประเทศ โดยอัตโนมัติซึ่งเกี่ยวข้องกัน ทำให้ผู้ขอรับสิทธิบัตรมีเวลามากขึ้นและมีข้อมูลพื้นฐานที่ดีขึ้นในการตัดสินใจว่าจะดำเนินการขอรับสิทธิบัตรให้สำเร็จต่อไปหรือไม่และในประเทศใดบ้าง